

KENDERES

VÁROS KRÓNIKÁJA

XXIII. évfolyam 11. szám 2014. december

Kenderes Város Onkormányzatának ingyenes közszolgálati lapja

„Néha azt hiszem a szeretetre várok. Valószínűleg csillapíthatatlan ez az éhség. Aki egyszer belekóstolt, holtáig ízlelni szeretné. Közben már megtudtam, hogy szeretetet kapni nem lehet, mindig csak adni kell, ez a módja. Szerves lény talán nem élhet másképp, csak a fényben, a levegőben és a SZERETETBEN.”

(Márai Sándor)

Boldog Karácsonyt Mindenkinnek!

Békét a fenyőfák alá!

Advent van. Égő gyertyák fényei lobognak az otthonokban, jelezve: hamarosan eljön az ünnep, a Kis Jézus megszületésének ideje. Készül erre keresztény és ateista egyaránt, igaz más-más meg gondolá sból.

Hideg van, fázunk, mégis szívünk megtelik melegséggel, s várjuk az ünnepet, mikor is összejön a család, s legalább ilyenkor csönd és nyugalom szállja meg a lelket, elfeledve a hétköznapok nehézségeit. Mert az ember már csak ilyen. Ilyennek terem tette a Jóisten. Tud örülni, tud felhőtlenül boldog lenni, s tud bánkó dni, gyötrődni, fájdalomtól ordítani, attól függően mit kell átélnie.

Mert nem könnyűek a hétköznapok mostanában. Vannak, akik betegséggel küzdenek, vannak, akik a megélheté sért, fiatalok, akiket a tanulás aggaszt,

s idősök, - akik sajnos - egyedül maradtak. Mindenki viseli a maga keresztjét, s egyáltalán nem biztos, hogy „elcserélné” azt bárkiével is.

Polgármesterként sok család életébe nyertem bepillantást, hivatalomból adódóan. Volt, akinek tudtam, tudtunk segíteni, de megtörtént olyan eset is, amikor ez nem sikerült a törvényes keretek miatt.

Közeledvén az esztendő végéhez, szinte mindenki csinál számvetést. Vannak elégedettek, s természetesen elégedetlenek is. Jóllehet azt tartja a mon dás: mindenki saját sorsának kovácsa, ezzel a megállapítással én vitatkoz nék. Tudom, hogy településünkön - mint ahogyan szerte Hazánkban - ren geteg probléma és nehézség adódik a hétköznapokban, amely rajtunk kívül álló okok miatt keletkezett. Én mégis, az advent szent heteiben megígérem Önöknek, hogy minden tőlem telhetőt megteszek annak érdekében, hogy elő rébb lépjünk. Hogy munkahelyeket teremtsünk, hogy a kenderesi gyerekeknek szép és élhető jövőt biztosít sunk, hogy idős, megfáradt, egyedül lévő öregjeinknek minden segítséget megadjunk egy szebb élet reményében.

Mert a hétköznapokból több van, mint ünnepeinkből, így ezek megélése természetszerűleg befolyásolja az ünneplés minőségét. Őszintén remélem, hogy Kenderes-Bánhalma minden la-

kójának lelkében maradandó lesz az idei Karácsony is.

Mely a szeretetről szól, a békéről, az együttlét örömeiről. Nem az ajándék mértékétől, annak nagyságától, drágaságától. Döbbsen nézem a televíziós reklámokat, hirdetéseket, s eszembe jut mennyit fordult a világ. Őseink fenyőfáin aranypapírba csomagolt dió, alma függött, esetleg saját készítésű szaloncukor. Mégis boldogok voltak.

Örültek a fénynek, Jézus születésének, a csikorgó hidegben elmentek imádkozni az éjféli misére, s imára font, kérges kezüket fölmelegítette a templomok fényessége, a lélek melegsége.

Ezt kívánom tiszta szívvel Önöknek, mindnyájuknak. Békét, boldogságot, egészséget, Isten áldásával.

*Pádár Lászlóné
polgármester*

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS BÁNHALMÁN

Mosoly, forralt bor, sütemények és végtelen jókedv

Bánhalma,- Kenderes „külső” kerülete- egy tenyérnyi csoda e térségben. Arculata alig változik, az itt élő emberek ragaszkodása településükhöz, egészen egyedülálló. Volt, aki azt mondta: soha nem tudnék máshol élni, itt születtem, itt is fogok meghalni.

Itt, mindenki ismer mindenkit. Egy falnyi család. Együtt örülnek, együtt bánkódnak egy-egy történésen.

Advent első vasárnapját is közösen várta, ünnepelte Bánhalma közössége. Gyönyörű jászolt építve a Kis-Jézusnak, reprezentálva születése körülményeit. Nagy a sötétség mostanság, korán hozza az estét a hideg tél. Mécsesek, gyertyák világították be a teret, ahol fellobbant a várakozás, az advent lobogó fénye, a szentelt gyertya. Nagy Kálmán,

lakója az utcára, s bárki, aki szembejön vele, üdvözlő, mosolyog, s szóba elegyednek egymással. Itt még él az a tradíció, amely összekovácsol embereket, nem közömbösek egymás iránt, így hát senki nincs egyedül.

S ez utóbbi, nagyon nagy szó ebben a kutya világban. Ahol a modernség egyelő a nemtörődömséggel, a másik ember teljes figyelmen kívül hagyá-

sával. Ott, ahol ez dívik, nincs közös Advent, közös Karácsony, közös öröm, egymás süteményének megköstölése. Ott könyöklés van, békétlen közömbösség.

Sok ilyen település kellene ennek a Hazának! Mindjárt jobban éreznék magunkat.

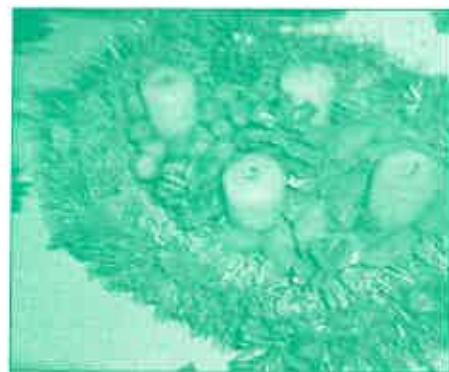

Nagytisztelétű Úr szólt a hívekhez, szívhez, lélekhez. Közeleg a Karácsony.

Az asszonyok süteményeket sütöttek, melyek közös szeretet-asztalra kerültek, csakúgy, mint a tea, a forralt bor, a házi pálinka. Ezekkel kínálva a vacogó látogatót.

Pádár Lászlóné, polgármester asszony, szinte minden megszólalásában hangsúlyozza, mennyire fontos neki e kis közösség, mely szerves része ugyan Kenderes városának, mégis - adottságából fakadóan - önálló, tartalmas hétköznapiakat él meg.

A nagyvárosi ember, aki még a közvetlen szomszédját sem ismeri, el sem tudja képzelni, mit jelent, mit jelenthet az, amikor kilép egy ilyen település

Képeink, az adventi gyertyagyújtáson készültek. Boldog Ünnepet Bánhalma!

A fotókat, Baranyiné Faragó Edit készítette

ÁLDOTT ÜNNEPET MINDENKINEK!

Az októberben megválasztott önkormányzati képviselő-testület minden tagja, áldott karácsonyt kíván a város összes lakójának. S boldog, sikeres új esztendőt, álmaik megvalósulását.

„Igenis van romakérdés, melyről beszélni kell”

Interjú, Baktai Kálmán önkormányzati képviselővel

Immár két évtizede annak, hogy Baktai Kálmánt - Kenderes városának szavazói - önkormányzati képviselővé választják. A középkorú férfi, nős, három gyermek édesapja. Szülei kétkezi, szorgos munkás emberek voltak, akik négy gyermeket neveltek föl. A képviselő büszke arra, hogy nem csak a roma lakosság szavazott rá a választásokon, hanem sok magyar is, akik elismerték eddigi tevékenységét. Civil foglalkozását tekintve, közcélú munkavezető, csaknem tíz éve.

Képviselő Úr! Ön büszkén, karakánul vállalja származását, amely akár mintául is szolgálhat nem csak a kenderesi, hanem más településbeli - kisebbségi - embereknek is. Ez mindig így volt?

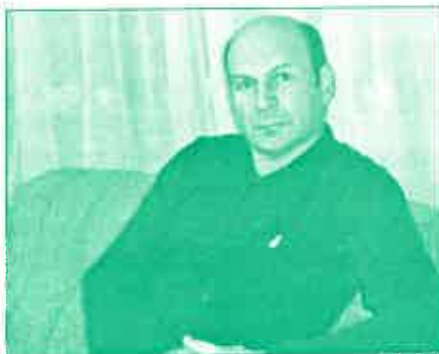
- Igen. Soha nem tagadtam és nem is fogom megtagadni a származásomat. Említettem, hogy egyszerű családban nőttem föl, négyen voltunk testvérek, szüleim nagyon sokat dolgoztak. Tanultam, képeztem magam annak érdekében, hogy tisztességes munkát tudjak vállalni, s családomat el tudjam tartani.

Meggyőződésem, hogy a gyerekek olyanná válnak, mint a szüleik, hiszen az a viselkedési mód, az a kultúra rögzül az agyukban, melyet otthonról hoznak. Sokat javíthat a pedagógus, az iskola egy-egy gyereken, de az otthon tapasztaltakat, a negatív példákat képtelen ellensúlyozni.

Jól értem, hogy Ön, a roma származású családok életvitelében látja a legnagyobb problémát?

- Természetesen. Amennyiben erőszakosak a szülők, szinte biztos az, hogy a gyermekük is erőszakos lesz, követve a példájukat. Ha azt látja, hogy dolgoznak a felnőttek, számára is az lesz a természetes. Azt hiszem, a szülőknek is valamiféle életviteli tanfolyamra kellene járniuk ahhoz, hogy beléjük vésődjön: viselkedésüket visszalátják majd gyermekeik magatartásán.

El kellene gondolkozniuk azon, hogy egyetlen kitörési pontja van a fiatal-

ságnak, ami nem más, mint a tanulás, szakmák elsajátítása, diplomák megszerzése. Voltak, vannak erre törekvések, hatalmas pénzek lettek elkülönítve a költségvetésből, ám ez nem mindig ért célba.

- Ismerek családokat, akik szabályosan éheznek, fáznak a mostani télben, nincs pénz sem ételre, sem meleg ruhára, fűtésre sem. Ezen családokban a felnőtteknek el kellene gondolkozniuk azon, hogy micsoda gyötrelmes, nélkülözésekkel teli ez a fajta életforma, s átgondolni azt: valóban erre ítélné-e a gyermeke sorsát, jövőjét. Meg kellene értetni velük, Édesanyákkal és Édesapákkal, hogy nincs más út a nyomorból való kilábaláshoz, mint a taníttatás, az iskolai követelmények elsajátítása.

- Persze vannak szép számmal, akik már rájöttek erre. De, ez egy hosszú folyamat, generációknak kell még fölőnni ahhoz, hogy valami változást tapasztaljunk. Hiszem, hogy van megélhetési bűnözés, ugyanis az éhes ember, kénytelen hozzányúlni a mások által megtermelt javakhoz. Pontosan tudja, hogy nem szabad, de az éhség nagy úr.

Az imént említette az iskolát, a pedagógusok szerepét a roma gyermekek vonatkozásában. Hallottam olyan véleményt, hogy a tanítási óra 50 százaléka a deviáns magatartásúak fegyelmezésével telik, így lényegesen lerövidül az az idő, amely az ismeretszerzéshez szükséges. Ezért (is) viszik el Kenderesről a tanulókat a környező városokba, amely fölborítja az etnikai arányokat.

- Igen, ennek is van valóságalapja. A többségi társadalom tagjainak reak-

ciója is érthető, mert a deviáns, rossz magaviseletű gyerekek visszahúzzák a tanulni akarókat. Nem irigylem a pedagógusokat, föl van adva nekik a lecke. De van az éremnek egy másik oldala is, mégpedig az, hogy hogyan viszonyulnak a magyarok a roma kisebbséghez. Vannak elfogadók, s vannak teljeséggel elutasítók a cigánysággal szemben. Én mindent megteszek annak érdekében, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy együtt kell élnünk, békességben, tisztelve egymást. Nem igaz az, hogy a Kenderesen élő roma lakosság nem akar dolgozni, a nagyobb baj az, hogy nincs hol.

Ehhez még hozzájárul a hazai gazdaság mélyrepülése, nevezetesen, hogy a magyarság között is sok a szegény ember. Ha szárnyalna a magyar gazdaság, csökkenne a feszültség a két etnikum között. Éppen most hallottam, hogy 4 millió szegény ember országa lettünk, s ez bizony hatalmas konfliktus forrás.

- Gondoljon bele, ha van egy munkahely a környéken, s jelentkezik egy magyar és egy roma származású, teljesen biztos, hogy nem ez utóbbit fogják alkalmazni. Egy vezetőtől manapság nem várható lojalitás, (sajnos) a magasabban kvalifikált munkavállalót veszi majd föl még akkor is, ha a roma származású is el tudná végezni ugyanazt a feladatot. Itt kellene a Kormányzatnak beavatkoznia, s támogatni azokat a vállalkozásokat, amelyek romákat foglalkoztatnak. Hogy diszkrimináció? Lehet, de mégis hatékonyabb lenne a semminél. A vállalkozó a saját érdekét nézi, s, ha kedvezményt kap, igénybe is fogja azt venni.

Van tehát feladat bőven, a többségi és kisebbségi társadalomnak együtt kell gondolkodnia azon, hogyan lehet békében, tisztességben együtt élni.

Végezetül engedje meg, hogy mindenkinnek, aki rám szavazott, megköszönjem ezt. Egyúttal kívánok boldog ünnepeket és sikeres új esztendőt mindenkinnek!

Istennél keresem a békét

Interjú Mészáros Ferencel, Kenderes város plébánosával

Keresztény Magyarországot akarok, mert csak annak van jövője, mondta az új Köztársaság első miniszterelnöke, néhai Antall József. Hogy e gondolat megvalósult-e, azt döntse el a Kedves Olvasó. Interjúnk, Mészáros Ferencel, a helyi plébánossal készült.

Advent. Mit jelent egy katolikus ember számára ez az időszak, s mit jelent Önnek?

Ugyanazt. Nem hiszem, hogy lenne különbség aközött, ha azt mondom, katolikus, vagy azt mondom, pap. Pontosabban, ha a katolikus egyházban a hitét gyakorló hívőről, vagy ha éppen magamról beszélek, az advent - jó esetben - ugyanazt jelenti valamenynyiónk számára; a várakozás idejét. Persze, hogy ki pontosan mire is várakozik, vágyakozik, abban azért természetesen megjelennek az egyéni lelki felhangok. A boldogságkeresésünket alapvetőleg jellemző benső lelki motivációk, vágyak között a szeretet-adás és szeretve-levés mellett meghatározó erővel ott szerepel az a kissé megfoghatatlannak tűnő „valami”, amit több lélekbúvár csak úgy fogalmaz meg, hogy a Teremtővel való békeesség vágya. És ez akkor is elementáris erővel jelen van, ha éppen erről az egyén nem akar tudomást venni, magát ateistának tartja, vagy éppen a maga módján hívőnek, bár ez utóbbiról meg kell jegyezni, hogy ez ugyanolyan ateizmus, attól, hogy másképp nevezik. Pont e benső vágy az, ami miatt inkább maga módján hívőnek nevezi magát valaki, mintsem ateistának, pedig az életben való megmutatkozás mindkét esetben ugyanaz lesz.

Hívő emberként természetes, hogy amikor törekszem erre a benső békére, hasonlóan sok millió, milliárd hívő emberhez, annál az Istennél keresem ezt a békét, aki feltárta magát előttem a kinyilatkoztatásban, vagyis a Szentírás és az Egyház tanítása által. Az advent számomra pont ezt a

benső lelki lecsendesedést jelenti, amikor rendezem soraimat Jézussal, próbálom bűneimet letenni a szentgyónásban, de mindezekon túl az advent az egész élet mérlegre tételének is az ideje: vajon mennyit nyomok Isten mérlegén? Mert a fürdőszobain hiába nyomok sokat, ha Ő könnyűnek talál.

Szóval e benső békekereséshez, rendezkedéshez, takarításhoz igyekszem csendet teremteni magam körül, vagy legalább magamban, ha már a külső csendet a világ zaja folytonosan megtöri. Összefoglalva tehát az advent számomra nem elsősorban a karácsonyra való készülődés, hanem az örök életre, életem nagy adventjének beteljesedésére való készület ideje. És nem azért, mert a legkisebb mértékben is közel érezném a földi életem végét, hanem mert erre folytonosan készülni kell.

Őn, Kenderes városának plébánosa. Milyen a misék látogatottsága, mennyire hívők, mennyire templomba járó emberek az itt élők?

Amikor főpásztorom számára elmondtam, hogy örömmel venném, ha első plébánosi kinevezésemet az Alföldre, a Kunságba kapnám, emlékszem, érsek atyának felragyogott az arca. Végre valaki, aki önként szeretne erre a területre kerülni és nem büntetésként éli meg a kunsági szolgálatot. Persze, mint a Nagykunság fővárosában születettnek és felnőttnek nem volt ismeretlen a hely, a helyzet. Tudtam, mire számíthatok, és nem tagadom, azzal is szembesülök minden nap, amire számítottam.

Az Egri Főegyházmegye papjai körében elterjedt nézet szerint ezen a területen a szolgálat nem más, mint afféle „büntetőszázad”. Kis-Moszkva, akarom mondani, megyeszékhelyünk felfogása sikeresen lerombolta a kommunista évtizedekben azt, ami ezen a területen sajnos a katolikusok által is asszimilált protestáns felfogás miatt amúgy sem volt erős: a templombajárást, a vallásos buzgalmat. És ezen

változtatni külső módszerekkel lehetetlen, ezt az emberek vagy felismerik maguktól, vagy nem.

Hogy a konkrét kérdésre válaszoljak, nos, rettenetesen kevesen járnak templomba. Az országos átlag az, hogy a magukat katolikusoknak valló emberek mintegy tíz százaléka vesz rész vasárnaponként szentmisén. Ez valahol több, valahol pedig sajnos kevesebb. Nálunk ez az arány a legjobb esetben is három-öt százalék. Pedig a minden vasárnapi szentmise a katolikus tanítás szerint nem véletlenül kötelező, annak akár csak egyszeri elmulasztása is igen súlyos bűn. A szent-ségi találkozást az Úr Jézussal semmi más nem pótolja, nem helyettesíti. A II. Vatikáni Zsinat, amely ugyan fél évszázada ülésezett, de tanítása mind a mai napig meghatározza az Egyház életét, igehirdetését, azt mondja a szentmiséről, hogy „egyszerre csúcsa és forrása a keresztény életünknek” (Konstitúció a Szent Liturgiáról). Keresztényi hívő életünk kiteljesedését a minden vasárnapi, hangsúlyozom, hogy MINDEN vasárnapi szentmisén való részvétel nélkül aligha képzelhetjük el.

Az előző kérdéshez kapcsolódva, de a gyermekekre, az iskolákra vonatkoztatva lennék kíváncsi arra, hányan, milyen gyakorisággal látogatják a hittanórákat az általános iskola, illetve a szakiskola diákjai? Elégedett-e a létszámmal, vagy itt is fölvetődik az a probléma, hogy a fiatalság mással van elfoglalva nem a hit gyakorlásával?

Az általános iskolában és az óvodában örvendetes a helyzet, a megkeresztelt gyermekek nagy százaléka részesül hitoktatásban. A szakiskolában egyáltalán nincsen hitoktatás. Senki nem keresett meg ezzel kapcsolatban, elődeimtől pedig azt vettem át, hogy „ott nincs ilyesmire igény”.

A legnagyobb baj, hogy a szülők a legtöbb esetben úgy gondolják, hogy a keresztény nevelést „letudhatják” a hittanórára történő beíratással.

Folytatás az 5. oldalon

Istennél keresem a békét

Interjú Mészáros Ferencsel, Kenderes város plébánosával

Folytatás a 4. oldalról

Pedig a hittanóra az csak legfőljebb egy kis tejszínhab a torta tetején. A keresztény nevelés ott kezdődik, hogy a gyermekkel együtt minden vasárnap elmegyünk a szentmisére. Azért soha nem szólok, ha a gyerek nincs ott a hittanórán. De azt, hogy ne járjanak szentmisére, nem tudom elfogadni. Mert az lenne a milliárdszor fontosabb.

Milyen megoldást lát arra, hogy az ifjúság ne a divatos dolgokkal foglalkozzon csupán, de a hitélet is legyen jelen mindennapjaiban?

Az Egyháznak a mai, rohamosan, napról napra alakuló, változó világban erre nincsen kidolgozott stratégiája, módszere. Ahogy némi ötletességgel, s főleg a kor technikai vívmányaival (diavetítő, majd később videó, dvd) pár évvel, azaz lassan évtizeddel ezelőtt el lehetett érni az ifjúság figyelmét, ma egy olyan világot élünk, amikor szinte minden gyereknek ott van a zsebében egy olyan eszköz, amely nagyobb tudású számítógépet rejt, mint amilyenről évekkel ezelőtt csak álmodoztunk, és ezt az eszközt mobiltelefon álnéven hívjuk. Pedig hol van már az a korszak is, amikor a mobiltelefonnal „csak” telefonálni lehetett. A pár éve, évtizede hatásos lelkipásztori módszereket a mai gyerekek egyszerűen kinevetik, túlhaladottak, régimódiak lettek, és a technika fejlődésével, a multimédia terjedésével, a mai kor információs dömpingjével az egyház egyszerűen képtelen versenyezni. Mint ahogy az oktatás, a pedagógusok sem tudnak. Nem akarom sötétnek látni a jövőt, hiszen bennem is van egy alapvető keresztényi optimizmus, de tény, hogyha minden így marad, akkor az emberiség hamarosan a saját maga gerjesztette, építette technikájának és az ehhez kapcsolódó társadalmi trendeknek lesz az áldozata. És ettől az Egyház sem fog tudni senkit megmenteni, ha saját maga nem akarja.

Felmerült a közelmúltban, hogy a Katolikus Egyház „átveszi” az általános iskola üzemeltetését. Miért nem valósulhatott meg, hiszen tudvalévő, hogy az egyházi iskolák nívós, fegyelmezett diákokat engednek ki falaik közül?

Tudvalévő? Érdekes, én nem tudok róla, pedig sok éven keresztül részt vettem a katolikus közoktatásban. A helyzet ennél sokkal árnyaltabb, amit itt röviden aligha tudnék összefoglalni, de alkalomadtán szívesen szólok majd róla. Pár gondolat csak: különbség van a katolikus iskolák és a katolikusnak nevezett iskolák között. A katolikus iskolák azok az intézmények, amiknek vagy több évtizedes, akár évszázados története van, vagy pedig a „rendszer-változás” után a semmiről, nulláról indultak, válogatott tanári karral, válogatott diáksággal. Ezen iskolákban sem szükségszerű, de valóban van esély arra, hogy ahogy Ön mondta, nívós, fegyelmezett diákok kerüljenek ki. A katolikusnak nevezett iskolák csak attól, hogy felkerült rájuk a „katolikus” jelző, mert az egyház lett a fenntartója, sehol nem tudtak látványos változást hozni sem a tanulói ifjúságuk, sem az egyházközségek életében. Egy fenntartóváltástól dőreség lenne azt várni, hogy akár rövid, akár középtávon bármiféle erkölcsi, vagy egyéb előrelépést jelentsenek. Meggyőződésem szerint egy évszázad, és semmivel sem kevesebb az az idő, amely egyáltalán bármiféle olyan pozitív változást tud eredményezni, amit pedig sajnos az ilyen iskoláktól szinte azonnal elvárnak.

• Egy olyan településen, ahol csak egy iskola van, ott legfőljebb akkor lehet szó egyházi fenntartásról, ha a szülők és a tanárok túlnyomó, és nem is csak egyszerű többsége szeretné az egyházi oktatást. Mivel településünkön ennek jelentős mértékben az ellenkezője bizonyosodott, a Főegyházmegye egyértelműen elvetette még a kérdésről való komolyabb gondolkodás lehetőségét is.

Az előregedés, a demográfiai helyzet rendkívül rossz hatása városunkat is érinti. Ön szerint milyen eszközökkel lehetne megakadályozni a fiatalok elvándorlását?

Megakadályozni az elvándorlást? Nagyon röviden, mindössze „három” szóval össze tudom foglalni: munkahelyteremtés, munkahelyteremtés, munkahelyteremtés. Munkahelyek nélkül nincsen perspektíva a fiatalok előtt egyetlen egy településen sem. Persze, tudom, kicsit sem vigasztaló, hogy nem csak minket, kenderesieket érinti ez a jelenség.

A mindenkori kormányzatnak, akár országos, akár helyi szinten a legfőbb feladata kell legyen újabb és újabb hosszú távú és stabil munkalehetőségeknek a megteremtése. Segélyezéssel nem lehet a helyzetet megoldani. A közmunka program pedig egy szükséges, de legyünk őszinték, perspektívát nem nyújtó megoldás, csak tűzoltás, és nem egyéb. Persze, ha nekem kellene konkrétan megtalálni a jó megoldásokat, ugyanúgy „meg lennék löve”. Sajnos, úgy érzem, nagyon sokszor kényszerpályán mozgunk egyéni, és települési szinten egyaránt. Túl sok minden köti a döntéshozók kezét minden vonalon.

A kereszténység legszentebb ünnepeire milyen eseményekre várja a kenderesi híveket?

Szenteste és karácsony első napján délelőtt 10 órakor is lesz szentmise, természetesen. De ami ennél is sokkal fontosabb, és erre nem is én, hanem maga az Ünnepeit - hiszen születésnapot ünneplünk - hív meg mindenkit: akár családjaink körében ünneplünk, akár egyedül leszünk az ünnepeken, lélekben alkossunk egy nagy közösséget, hogy közös szeretet által egyrészt megtaláljuk mi magunk is karácsony békéjét, másrészt tudjuk ezt a békét átadni minden embernek. Hiszen boldogok a békekétség szerzők... Kívánom, legyen valamennyiünk az Úr Jézus boldogsága.

A szakiskola mindennapjairól

Beszélgetés Pardi Sándor, igazgatóval

1950-ben létesült Kenderesen az a szakiskola, amely - alkalmazkodva a mezőgazdaságból adódó lehetőségekhez - olyan szakembereket képez, akik a növénytermesztés, az állattartás és a vendéglátás területén tudják majd hasznosítani az itt megszerzett képesítéseiket.

A Horthy kastély mellett kissé diszszonáns a szocreál épület, de akkoriban nem igen adtak az arculatépítésre, legfőképpen nem nézték jó szemmel a Kormányzó rezidenciáját. Hasznosították azt, de napjainkban is kollégiumként használják a diákok e csodálatos kúriát.

A környezet, a park gyönyörűen rendezett van, izléselesen elrendezett növények pompáznak itt, még ilyenkor tél elején is. Jó ide bejönni. Éppen szünet van, hatalmas a kamaszricsaj, lányok és fiúk örülnek a pár perces szabadidőnek. Pardi Sándorral, a szakiskola igazgatójával beszélgettünk múltról, jelenről, s a jövőbeli elképzelésekről.

Igazgató Úr! Rengeteg fiatal látok a folyosón, reggelente pedig „ömlenek” az iskola felé a tanulók a városka főutcáján. Ilyen kapós az Ön által vezetett iskola, avagy ennyire kedvelt a településen az itt folyó oktatás?

- Most nincs is olyan sok tanulónk, mint a fénykorban. Az október 1-jei statisztika szerint 386 diákot képzünk, de volt olyan időszak, mikor, több, mint 600-an tanultak e falak között. Nem csak kenderesi gyerekek járnak ide, az ország összes területéről fogadjuk őket. Még a fővárosból is. Elsősorban szakmát tanulni jönnek hozzánk, hi-

szen nevünk is jelzi, hogy szakiskola, középiskola és kollégium együtteseként működünk.

Szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hiszen 6,5 hektáros gyümölcsös-sel dicsekedhetünk. Saját állatállományunk 20 szarvasmarhából, 8 lóból, 400 tyúkból, juhokból, és disznókból áll.

Ez azt jelenti, hogy az iskola gyakorlatilag gazdálkodik?

- Természetesen. Itt folyamatosan dolgozni kell, hiszen a teheneket hétvégeken és ünnepnapokon is meg kell fejni, az összes állatot el kell látni enni- és innivalóval, itt nincs megállás. De rengeteg kiváló kollégám van, akik a tanulóinkkal együtt, jól megszervezve végzik teendőiket.

S mi történik a tojással, tejjel, a levágásra ítélt tyúkokkal?

- A megtermelt javak saját felhasználásra kerülnek a konyhán, illetve a piacon értékesítjük a fölösleget. Közel 340 milliós az iskola büdzséje, 60 milliós a saját bevételünk. Az iskola melletti pavilonban értékesítjük az almát, amely gyakorlatilag egész télen kapható, itt mérik kollégáim a helyi lakosoknak a tejet, s ha van fölösleges tojás, azt is áruba bocsátjuk. Nyáron paprikát, paradicsomot is tudunk kínálni, de sütőtököt, sőt padlizsánt is vásárolhattak az emberek.

Hallottam arról, hogy a vidékfejlesztési minisztérium átvette az iskola működtetését a centralizált KLIK-től. Ennek, alig több, mint egy éve. Milyen tapasztalataik vannak, „ki volt a jobb gazda”?

- Nekünk minden körülmények között, legyen bárki is a fenntartónk, igen költséghatékonyan kell gazdálkodnunk.

Ezt nem csak a tisztesség követeli meg, hanem a mindenkori fenntartó is. Valóban, tavaly augusztusban kerültünk a minisztériumhoz, s azt kell, hogy mondjam, jók az eddigi tapasztalatok. Itt ugyanis többségükben agrárszakemberek dolgoznak, akik tisztában vannak azzal, hogy karácsonykor is esznek az állatok, az istállókat akkor is ki kell takarítani, itt nincs szabadnap, folyamatos a munkarend.

Mindemellett a technikai dolgozók, akik szinte mindannyian kenderesiek, nagyon sok mindent megcsinálnak, amiért nem kell külön pénzt fizetni. A közelmúltban festettünk, járdát építettünk, kisebb-nagyobb javításokat végeztünk az állagmegóvás érdekében.

Ez persze nem jelenti azt, hogy például a fűtés korszerűsítését is meg tudnánk csinálni, amely pedig égetően szükséges lenne. Szerencsénk van abban, hogy Fazekas miniszter úr - a térség országgyűlési képviselője - aki hajdanán ezen a településen élt, nagyon sokat segít, a törvényes keretek között.

Feltűnt nekem, hogy nagyon megbecsüli kollégáit, nem először említette meg, hogy kiváló munkatársai vannak.

- Ez így is van. A tanári kar jól képzett, matematika-fizika szakos tanár hiányzik a csapatból. De ez nem egyedi sajátosság, hiszen ők azok a pályaelhagyók, akik inkább a piaci szegmenst választják, a lényegesen nagyobb fizetést, mondjuk programozóként. Nem is hibáztatom őket, csak mi küzdünk a helyettesítésekkel, illetve visszahívtuk a nyugdíjas, tapasztalt régi munkatársakat.

Folytatás a 7. oldalon

Kishírek az iskolából

Mint minden évben a november az egészség védelméről szól. Ilyenkor még hangsúlyosabban próbáljuk tudatosítani tanulóinkban az egészséges életmód, az egészséges táplálkozás fontosságát.

Egészségnevelési délután

November 18-án rejtélyes, kreatív feladatok megoldására buzdítottuk az alsó tagozatosokat. A gyerekek próbára teheték szaglásukat fűszerek, tapintásukat zöldségek és gyümölcsök felismerésével, ügyességüket és gyorsaságukat a diószedő versenyen bizonyíthatták. Plakátot készítették, puzzlét raktak ki, ételeket és italokat csoportosítottak aszerint, hogy egészségesek-e vagy sem. Legnagyobb örömmel a gyümölcsbábot készítették el tanulóink, melyet természetesen végül el is fogyaszthattak.

Kiállításra kerültek az 1. osztályos gyerekek rajzai is, akik alkotásaikkal szintén az egészséges életmód fontosságára hívták fel a figyelmet.

A jó hangulatban telt délután végén a legjobban teljesítők - a 3. a, 4. a és 1.a osztályosok - gyümölcsöt és müzli szeletet kaptak jutalmul.

„A legjobb lelki és szellemi táplálék a mese”

Mesemondó verseny az általános iskolában

A mese társas élmény, örömforrás a gyermekek számára, a mese alakítja a gyermek humorérzékét és elősegíti egészséges, kiegyensúlyozott lelki fejlődését.

A mesélésben az a legjobb, hogy összehozza az embereket, és emlékeztet pillanatokat okoz számukra. A mese, a mesélés jó szórakozás, melyben részünk volt november 25-én délután, amikor megtartottuk iskolánk hagyományos mesemondó versenyét.

Hetekkel ezelőtt az alsós tanító néni elkezdte a mesemondók felkészítését a megmérettetésre. A közös meseválasztás és tanulás eredményét a Városi Könyvtárban hallgathatta meg a lelkes közönség. 22 mesélő bizonyította számunkra, hogy a mesét nemcsak olvasni, de mondani is élmény.

Gratulálunk azoknak, akiknek ez a legjobban sikerült!

1-2. osztály:

1. Ratkai Ríta 1. b
2. Jónás Tihamér 1. b

3. Gaszparjan Ruben 1. b és Lakatos Mercédesz 1. a

A mesemondókat Töröcsikné Finta Mónika és Szabó Anikó tanító néni készítették fel.

3-4. osztály:

1. Horváth Henrik 3. a
2. Darvas Zsófia 4. a
3. Csortos Virág 3. a

A gyerekek felkészítői Kovács Sándorné és Király Lászlóné tanító néni.

Köszönjük a Városi Könyvtárnak a helyszín és a díjak biztosítását.

A szakiskola mindennapjairól

Beszélgetés Pardi Sándor, igazgatóval

Folytatás a 6. oldalról

Nyilván, Önöket is érinti a demográfiai probléma, csakúgy, mint az ország teljes területét. Hogyan látja biztosítva a jövőt?

- Nekem meggyőződésem, hogy Magyarország megmaradásának záloga a mezőgazdaság preferálása. Kiváló szak-

munkásokkal, elkötelezett szakemberekkel lehet csak fejlődni egy országnak, ebből mi is szeretnénk kivenni a részünket. Vannak egészen nagyszerű képességű gyerekeink, akikkel versenyekre járunk, szép eredményekkel hazatérve, s természetesen vannak gyöngébb képességűek is, akik inkább dolgozni szeretnek, mintsem az iskolapadban ülni.

Bízom a jövőben, hamarosan újabb szakembereket bocsátunk ki a nagybetűs életbe. December 19-én, délután 4 órakor lesz a szalagavató, ahová mindenkit várunk szeretettel.

Megragadnám az alkalmat arra, hogy mindenkinek kívánjak szeretetteljes, békés karácsonyi ünnepet és boldogabb, sikeresebb esztendőt az eddigieknél.

Terebesi Éva

Kenderesi hagyományörzés - összefogással

Hallgass tehát, s cselekedj

A városiasodó átalakulás hatalmas csapást mért az ősi kultúra hagyományaira, melynek elfeledése, negligálása egyet jelent egy nép halálával. Hazánkban - szerencsére - reneszánszát éli a hagyományok ápolása, a kiemelésre méltó értékek újraélesztése, egyes népművészeti tárgyak kultikus szerepének feltérképezése. Kitérő volt a szocialista rendszer, amely a múltat végképp eltörölni volt csak hajlandó, s ósdinak, avittnak minősítette azt a világot, melyben eleink éltek, a tárgyakat, melyeket használtak, a népzene, melylyel jó kedvet csináltak maguknak, s a táncokat, a szórakozás, a játékosság eszközt, olcsó, igénytelen diszkóvá züllesztették. Konfekciót gyártottak, a népviseletet szinte megvetették, viselőjét megmosolyogták.

De jó pár évtizede véget ért az ámok-

*„Mert kell egy hely,
egy vonzás, melyhez
tartozunk, mert kell egy
hely, ahol néha másról
álmodunk...”*

futás, a magyar ember zsigereit nem tudta megváltoztatni egy esztelen ideológia, s az emberek nagy része visszatér a múltba, bepillantást követel az ősi kulturális jussba. Amelyben, elmúlt, mint száz pillanat, s tudjuk, mégis mulhatatlanok, mert szívek őrzik, nem szavak.

A Kenderes méretű kisvárosok, kedvezőbb helyzetben vannak, mint a nagyvárosok. Itt a padlásokon még található némi ereklye, élnek még idők, akik féltve őrzik régi tárgyaikat, me-

lyek csodálatosan reprezentálják az elmúlt időköt.

Nyilván, Lukácsné Németh Edit is így gondolkozott a magyarság múltjáról, ezért kezdett egy nemes vállalkozásba. 14 társával együtt létrehozta a Kenderesi Néptánc és Hagyományörző Egyesületet, melynek célkitűzése - többek között - a fenti sorokban is megörökítetett.

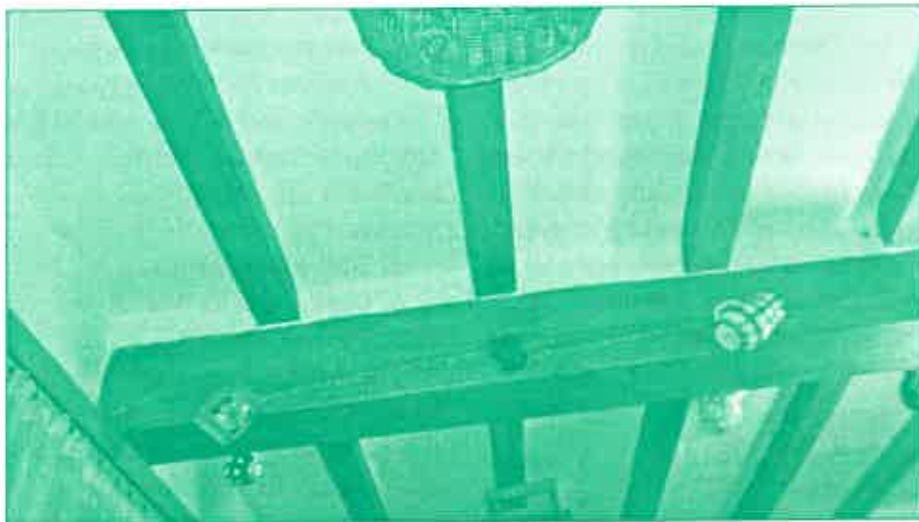
Az önkormányzat jó szívvel támogatta a kezdeményezést, felismerve ennek óriási jelentőségét. A város főutcáján kapott - a hivatalosan még be nem jegyzett egyesület - székhelyet, melyet a település lakosságának aktív résztvevői hozták rendbe, falbontással, átalakításokkal.

Lukácsné elmondta: a szakipari munkákra is voltak jelentkezők, akik szabadidejükből áldozva dolgoztak délutánonként azért, hogy otthonra leljen a múlt. Az átalakítás nagy része megtörtént, most a festés, majd a takarítás következik. Sokan ajánlottak föl régi bútorokat, szőnyeget, faragott lábú asztalt, terítőket, függönyöket. Kifejtette: a néptáncos gyerekek végleges otthonra találnak, ahol táncáznak és kézműves foglalkozásoknak is akad majd hely.

Terveik között szerepel továbbra is a Bánhalmi hagyományos lakodalom szervezése, disznóvágás, s minden, amely a múlthoz kötődik.

A véghájrá éppen az ünnepek kezdetének idejére marad, ugyanis januárban már szeretnének egy székházfoglalót a frissen felújított emlékházban. Az egyesület elnök asszonya minden közreműködőnek köszöni a segítséget, s reméli, hogy a kenderesiek hamar belakják majd e nagyszerű létesítményt. A hagyományörző egyesület minden alapítója boldog karácsonyt és szebb, gazdagabb új esztendőt kíván a város minden lakójának.

(Januári számunkban közöljük a székhely megnyitójának időpontját, ahová jó szívvel várnak mindenkit.)

ADVENTI KÖZLEMÉNY

A karácsonyi ünnepek közeledtével tegyünk azért, hogy az ünnep szép, békés és meghitt legyen!

Az ünnepi időszak tüzeseteinek kiváltó oka leggyakrabban az, hogy az égő mécseseket, gyertyákat, csillagszórókat a száraz fenyőfa vagy gyúlékony anyag közelében helyezik el. A keletkező lángok a különböző textíliákon, függönyön, éghető anyagokon keresztül átterjednek a lakás más helyiségeire. Az adventkor használatos koszorún és a fenyőfákon (karácsonyfákon) elhelyezett gyertyák, csillagszórók szintén nagy odafigyelést igényelnek. A díszítés során elhelyezett gyertyákat, csillagszórókat csak felügyelet mellett égesük, mielőtt a helyiségből kimegyünk, azokat oltjuk el!

A lakástüzek, illetve az azokból fakadó tragédiák elkerülhetőek a meggyújtott gyertyák, csillagszórók helyének körültekintő megválasztásával. Az adventi koszorúk esetében fontos éghetetlen anyagú alátétet használni, ezzel ugyanis megakadályozható, hogy a mécses, vagy a gyertya átforrósítsa a környezetét. Célszerű az adventi koszorúk és fenyőfák közeléből minden gyúlékony anyagot eltávolítani, emellett figyelni kell arra is, hogy a mécses, gyertyát, csillagszórót stabil helyre rakjuk, hogy ne dőlhessen fel, és ne eshesen le.

Ha mégis bekövetkezik a baj, azonnal hívjuk a katasztrófavédelem műveletirányítási központját a **105-ös** hívószámon, vagy a **112-es** segélyhívó vonalon!

*Jász-Nagykun-Szolnok Megyei
Katasztrófavédelmi Igazgatóság
Karcagi Katasztrófavédelmi
Kirendeltsége*

Az erdők védelmében

Szezonális házalás

A fűtési szezon közeledtével ezen a vidéken is megszorodik az illegális fakitermelések, falopások száma, ilyenkor számtalan házaló kínál olcsó tüzelőt gyanútlan embereknek. Az utcákon lassan haladó platós tehergépkocsiról, szinte tálcán nyújtják a nagy üzlet lehetőségét. Sajnos a legtöbb esetben a fát engedély nélkül termelik ki az erdőből, ami önmagában jogsértő cselekmény. A vevők, viszont csak akkor szembesülnek a kedvezőnek tűnő üzlet következményeivel, amikor a rendőrség lefoglalja a bűncselekményből származó árut.

Általános tapasztalat, hogy a hihetetlenül kedvező áron kínált „termékből” az értékesítés során sokkal kevesebb mennyiséget adnak át az árusok, így megkárosítva a vevőket.

További veszélyeket rejt magában, hogy a tűzifa bepakolása során (amit 2-3 ember végez) lehetőség nyílik a lakóház szemrevételezésére, ahonnan egy alkalmas pillanatban különböző értékű tárgyakat, készpénzt tulajdoníthatnak el.

Fentiek okán javasoljuk, hogy lehetőség szerint a régi megszokott, ill. ellenőrzött helyről pl.: Tüzép telepről vásároljuk meg a téli tüzelőnket.

**Jász-Nagykun-Szolnok Megyei
Rendőrfőkapitányság
Bűnmegelőzési Osztály
5000 Szolnok, Baross G. út 39.
Telefonszám: 56/501-654,
Fax: 56/501-600**

Reform a közétkeztetésben

Városunkban mindössze egy tucatnyi tanuló gyermek fizet azért, hogy az iskola ebédlőjében étkezhesen. Óriási segítség ez a szülőknek, s hatalmas kiadás az önkormányzatnak, még akkor is, ha az alapanyag nagy részét - az önellátás keretében - itt helyben termelik.

Az emberi erőforrások miniszterének rendelete értelmében január elsejétől **KÖTELEZŐ** a reform ételek főzése a konyhán dolgozó munkatársaknak, szemben az eddig megszokott, a mindennapokra jellemző, magyaros étkekkel. Az említett minisztériumi verdikt szerint a konyha - a tapasztalatszerzés érdekében - már megkezdte a reform ételek készítését, annak tállalását. Ám az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy a gyermekek nem igazán örülnek a változásnak, jöllehet az Ő érdekükben született a szaktárca döntése.

Knoch Ferencné, a konyha főnöke elmondta: olyan szabályrendszert kaptak kézhez, melynek betartása hatalmas feladatot ró az itt dolgozókra. Természetesen érthető, hogy az egészséges életmódot preferálja a kormányzat, ám az itteni nehéz sorsú gyerekek nehezen értik meg ennek a változtatásnak a lényegét.

Eddig is tudtuk, - mondta a konyhafőnök - hogy a túlzott sófogyasztás nem egészséges, igyekeztünk is ennek mértékére odafigyelni, csakúgy, mint a cukor esetében. Ugyanakkor - hangsúlyozta Knoch Ferencné - nem szabad átesni a ló túloldalára, mert az ízetlen, sótlan ételt visszautasítják, ott hagyják a tányérokra a gyerekek, ami merő pocskéolás, ráadásul nem laknak jól.

Az érintett gyerekektől és a szülőtől is érkeztek jelzések a reform ételekkel kapcsolatban, mely szerint a tanulók nem is tudták, hogy mit esznek. Minimális süteményt, kevés zsiradékban sült ételt engedélyez (például rántott húst) csak, a januártól életbe lépő jogszabály, holott ez lényegesen kapósabb a párolt eljárással készült ételleknél.

Adventi hangverseny

November 26-án a Karcagi Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola intézményvezetője, pedagógusai és diákjai jöttek el hozzánk Kenderesre, hogy az Adventet együtt köszönthessük zenével és énekszóval.

Amikor 2004 őszen kezdeményeztük, hogy iskolánk tanulóit, városunk lakóit adventi koncerttel köszöntsük, csak reméltük a kezdeményezés hagyománnyá válását. Ma már jólesően nyugtázhatjuk, hogy valóban hagyományt teremtettünk. Az idén immár 11. alkalommal gyűltünk össze, igaz most a fellépők kérésére kissé rendhagyó módon nem a katolikus templomban, hanem a tornatermünkben.

Köszönet jár azoknak, akik önzetlenül segítségünkre voltak a hangverseny megvalósulásában, akik eljöttek vagy felajánlásaikkal támogatták a Tehetséges Kenderesi Gyerekekért Alapítványt, melynek célja többek között - mint ahogy elnevezése is mutatja - a tehetséges tanulók segítése, versenyek szervezésének, díjazásának és az azokra való utazás támogatása. És természetesen köszönjük Lór-Kerekes Ágnes ének-zene tanárnőnek a szervezőmunkáját.

TÜZELŐ VÁSÁRLÁSA ELŐTT

Mázsza, köbméter, erdészeti köbméter, mit érdemes tudni favásárlás előtt?

Az igazi tél közeledtével sokakat érdekelhet a különböző fűtési megoldások összehasonlítása, melyik mennyire éri meg, melyik a legolcsóbb. Ezt már egy tavalyi cikkünkben megtettük, ahol a brikett és a nyers tűzifa holtversenyben jóval olcsóbbnak mutatkozott, mint a földgáz, a száraz tűzifa lett a legolcsóbb. Ezt most nem ismételnénk meg, de néhány alapvető dolgot a tűzifáról szeretnénk elővenni, mert sok egymásnak ellentmondó írással/hirdetéssel lehet találkozni.

Köbméter, üzemi köbméter, erdészeti köbméter, mázsza?

Ezek a leggyakrabban emlegetett és ezzel együtt kevert mértékegységek, ha favásárlásról van szó. Fát sok módon vehetünk, de az általában két alkalmazott elszámolási mérték a térfogati, ez lehet erdészeti vagy sima köbméter, a másik pedig a tömeg szerinti, amit mázsában mérnek legtöbbször.

Egy mázsza az 100 kg, egy köbméter az 1000 liter, 1*1*1 m-es testnek felel meg. Ezzel szemben egy erdészeti köbméter 1750 liter, 1*1*1,75 m. Miért van ez a különbség?

Erdészeti köbméter

Az erdészetekben a kivágott fákat rönkben szokták tárolni, egymásra pakolják őket úgynevezett „sarang”-ba. A sarangba került rönkök 1 m szélesek, ezeket 1,75 m magasra rakják fel, tetszőleges hosszúságba, az elszámolás így könnyű, mert csak elég a hosszát megmérni egy rakásnak és egy-

ből tudhatjuk, mennyi fáról van szó.

A felpakolt rönkfák között elég sok a hézag, erről egy szemléltető képet is láthatunk. Az erdészeti köbméter ezeket a levegős hézagokat hivatott ki-küszöbölni, ugyanis hozzávetőlegesen 1 köbméter tiszta fának felel meg. Ezt úgy képzeljük el, mint ha egy köbmétert képesek lennének kitölteni teljesen fával, úgy hogy közte nem lenne hézag és levegő. (Míntha vízzel töltenénk ki egy tartályt, vagy ha fakockákat pakolnánk egymásra, nincs hézag.) Ez azért nagyon praktikus, mert így egy erdészeti köbméter fáról, pontosan tudhatjuk hány mázsza, ha ismerjük a fafaját és a nedvességtartalmát.

1 erdészeti köbméter = 1,75 normál köbméter = 1 köbméter színtiszta fa.

Normál köbméter

Ezzel szemben, ha ugyanezt a rönkfát nem erdészeti köbméterben, hanem normál, üzemi köbméterben mérjük, nem kapunk meg egy teljesen kitöltött 1 köbméter tiszta fát, hiszen a hézagokat le kell ebből vonni.

Ha az erdészeti köbmétert vesszük alapul, annak 57%-a fa, 43%-a levegő. Ugyanezt, ha

átszámoljuk a normál köbméterre, akkor megkapjuk, hogy az valójában 0,57 köbméter tiszta

fának felel meg.

1 normál köbméter = 0,57 erdészeti köbméter = 0,57 köbméter tiszta fa.

VÁLTOZÁS - SZEMÉTSZÁLLÍTÁSRÓL

A Kisújszállási Nonprofit Kft tájékoztatja Kenderes város lakosságát, hogy a megszokottól eltérően a kommunális hulladék elszállítása DECEMBER 24-e helyett DECEMBER 23-án történik. Reggel hét órára mindenki helyezze ki a szemétygyűjtő edényeket, mert a járat elhaladása esetén annak visszafordítására már nincs lehetőség.

KÖNYVTÁR HÍREI

Új könyveinkből ajánljuk

Böjte Csaba: *Az igazgyöngy fájdalomtól születik: Csaba testvér füveskönyve a szenvedésről, a méltóságteljes megöregedésről, a halálról és az örök életéről*

D. Tóth Krisztina: *Húszezer éjszaka*

Erwin Moser: *Az egércirkusz: mesék őszi és téli estékre*

Gárdonyi Géza: *Szunyoghymiatyánkja*

Jókai Anna: *Éhes élet*

Julie Kenner: *Örök rabság; Édes rabság*

Kelemen Anna: *Harminc nap a nép szolgálatában*

Khaled Hosseini: *Egyezer tündöklő nap*

Konrad Lorenz: *A civilizált emberiség nyolc halálos bűne*

Leiner Laura: *Késtél*

Leiner Laura: *A Szent Johanna gimi: Remény (5. rész)*

Nicholas Sparks: *Válaszúton*

Rachel Renée Russel: *Egy zizi naplója 1-2. rész*

Reményik Sándor összes verse

Suzanne Collins: *Az éhezők viadala*

Suzanne Collins: *Futótűz (Az éhezők viadala 2. rész)*

Suzanne Collins: *A kiválasztott (Az éhezők viadala 3. rész)*

Tarjányi Péter, Dosek Rita: *Forradalmár: Elhallgatott évszázad trilógia*

A KÉZIMUNKA KLUB

következő foglalkozása

2015. január 20-án (kedden)

14 órakor lesz.

Mindenkit szeretettel várunk!

Irodalmi fejtörő

A Krónika előző számában megjelent irodalmi fejtörő helyes megfejtése:

1. A könyvnyomtatás feltalálója Johannes Gutenberg.

2. Dumas: A kaméliás hölgy c. művének főszereplője Marguerite Gautier.

3. A Főti dal írója Vörösmarty Mihály.

4. Az 1843 és 1848 között megjelent híres magyar irodalmi divatlap címe: Honderű.

5. Hans Christian Andersen saját magáról mintázta A rút kiskacsa című mesét.

A 3. forduló kérdéseire 6 helyes megfejtés érkezett:

Barabás Imréné, Bacsó B. út 8.

Kun Ibolya, Martinovics út 47.

Sipos Bálintné, Somogyi B. út 42.

Tar Péter, Gyöngyvirág út

Vrbovszki Beatrix, Bocskai út 5.

Zabolai Csabáné Bánhalma, Akácos út 18.

A 4. forduló kérdései:

1. A karácsony előtti hetek ünnepváltását Adventnek nevezzük. Ki az az erdélyi magyar író, akinek egyik műve az Advent a Hargitán?

2. Eötvös Józsefnek ez a regénye Franciaországban játszódik az 1830-as párizsi forradalom után. Fő alakja Gusztáv, a zaklatott életű arisztokrata. Mi a mű címe?

3. „Rövid a farsang, nehéz a férjhez menés.” Erről szól egy vígeposz. Melyik?

4. Milyen állatról szól Heinrich Heine Atta Troll című elbeszélő költeménye?

5. Hogy hívják a három Karamazov testvért Dosztojevszkij regényében?

A válaszokat 2015. január 07-ig várjuk a könyvtárba (megfejtés, név, lakcím). A helyes megfejtők könyvjutalomban részesülnek. A helyes válaszokat és a nyertesek nevét a Krónika januári számában közöljük.

Mikola Istvánné, a könyvtár vezetője csomagolja a novemberi, Irodalmi fejtörő nyertesének könyvcsomagját

BABA-MAMA KLUB

Kedves Anyukák!

2015. január 21-én (szerdán) 10 órakor tartjuk

„Hőemberke” játékos foglalkozásunkat a könyvtárban.

Szeretettel várjuk a babákat (0-3 éves korig) és szüleiket!

Békés, meghitt

Karácsonyt és minden jóban gazdag új évet kívánunk!

A könyvtár dolgozói.

Móricz Zsigmond Művelődési Ház programjai december hónapban

2014. december 12. (péntek)
**A Kenderes 2006. Kft.
évváró rendezvénye
a művelődési házban.**

2014. december 13. (szombat)
14.00-18.00

**A Roma Nemzetiségi
Önkormányzat
Fenyőünnepsége
a művelődési házban.**

Az ünnepi műsorban fellépnek
a Tarka-Barka óvodások és
az Apáczai Csere János
Általános Iskola tanulói.
A Mikulás minden gyermeket
megajándékoz.

A rendezvényre a belépés díjtalan.

Tájékoztatjuk vendégeinket,
hogy a kiállítóterem
2014. dec. 19–2015. jan. 12-ig
ZÁRVA TART.

Ezen idő alatt a Horthy-túra sem
vehető igénybe. Kívánunk
mindenkinek áldott karácsonyt
és sikerekben gazdag új évet!

2014. december 16. (kedd)
8.00 - 13.00
VÉRADÁS
a művelődési házban.

2014. december 19. (péntek)
**A Kenderesi
Mezőgazdasági Szakképző
Iskola és Kollégium
Szalagavatója**
a művelődési házban.

**Mindenki Karácsonya
2014. december 19-20.**

Több éves hagyomány a településen,
hogy az Önkormányzat segítségével meg-
rendezésre kerül a Mindenki Karácsonya
elnevezésű rendezvény. Ebben az évben
a tartalék terhére 200 ezer forintot szava-
zott meg a Képviselő-testület arra, hogy
a rendezvényre ellátogatók egy tál meleg
ételhez jussanak.

BÁNHALMÁN december 19-én,
pénteken kerül megrendezésre
a **Mindenki Karácsonya.**

Helyszíne az Általános Iskola
épülete, időpontja 10 óra.

KENDERESÉN 20-án 10 órakor
kezdődik a rendezvény,
a Művelődési Házban.

Mindenkit várunk szeretettel!!!

2014. december 31.
(szerda) 19 óra

**SZILVESZTERI
MULATSÁG**
a művelődési házban.

Érkezéskor aperitíf.

Vacsora: aperitíf, cigánypecsenye,
malacsült burgonyával, savanyúság
Éjfélkor: egy pár virsli mustárral
Pezsgő

Tombolasorsolás.

A helyszínen büfé üzemel.

Zene: MARGÓ

Belépődíj: 3.500 Ft/fő

Jegyek elővételben vásárolhatók
dec. 20-ig a következő helyeken:
Művelődési Ház
Kiss Virágbolt
Bodor Andrásné

2014. december 20.
(szombat) 16 óra

**VÁROSI KARÁCSONYI
GÁLA**

a művelődési házban.

A rendezvény a helyi
nevelési-oktatási intézmények
és civil szervezetek
közreműködésével valósul meg.
A belépés díjtalan.

**KEDVES
KENDERESI GYEREKEK!!!**

Idén Karácsonykor is szeretnénk
megajándékozni azokat a kenderesi
időseket, akik egyedül kényszerül-
nek tölteni a Szentestét! Ehhez nagy
szükségünk van a ti segítségetekre!

Kérünk Benneteket, hogy rajzolja-
tok (bármilyen technikával) egy ké-
pet, amely témájában kapcsolódik
az ünnephez.

A rajzok leadási határideje és he-
lye: 2014. december 17. Művelődési
Ház

A rajzok hátoldalán tüntessétek fel
a neveketek!

Alkotásaitokat a Baptista Szere-
tetszolgálat gondozónőin keresztül
juttatjuk el karácsonyfáik alá!

Segítségüket előre is nagyon-
nagyon köszönjük!!!